REGD M 4642.

திராவிடநாடு

விலை அணா 2 ஆண்டு சந்தா ரூ 7 இலங்கை 15 சதம் மலாய்நாடு 12 காசு

மலர் 7 | 3—4—49 | இதழ் 40

★ இவர்களுக்கு அவர்கள் மேல்! ★

"எங்கே போய்விட்டார்கள் இந்தச் சைவர்கள்? ஒன்றும் தெரியவில்லையே!" என்ற கவலை இப்போது சிலருக்கு உண்டாகிவிட்டது. இந்து அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க முன்வந்திருக்கும் சென்னை சர்க்கார், கோயில்களில் தேவார — பிரபந்தங்களைப் பாடுவதற்கான ஏற்பாடுகள் எதனையும் செய்யவில்லையே என்று கவலைப் படுகிறார்கள். வேதாத்தியயனத்துக்கும், அதனை ஓதும் அத்யாபகருக்கும் கோயில்கள் இடமாவதுபோல், தேவாரங்களை ஓதுபவர்களுக்கும் இடம் கிடைக்கும்படி சர்க்கார் எதுவுஞ் செய்யவில்லையே என்று தேம்புகிறார்கள். வேத பாராயணத்துக்காக விடப்பட்டிருக்கும் சொத்துக்களை விடத் தேவார பாராயணத்துக்காக விடப்பட்டிருக்கும் சொத்துக்களே மிகுதியாக உள்ளன என்று ஏக்கத்தோடு எடுத்துக் காட்டுகின்றனர். வேத பாராயணம் செய்யும் பிராமணர்கள் கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாக ஏற்படுவதற்கு முன்பிருந்தே ஓதுவார்கள் கோயில்களில் அர்ச்சகர்களாக இருந்து இசைப் பாக்களால் இறைவனை வழிபட்டிருக்கிறார்கள் என்று இரங்கற்பா பாடுகிறார்கள். வேதத்தைப் பாடிய மகரிஷிகளுக்கு இல்லாத சிறப்பு, தேவார—பிரபந்தங்களைப் பாடிய நாயன்மார்களுக்கும் ஆழ்வார்களுக்கும் உண்டே என்று உள்ளம் நொந்து கூறுகிறார்கள். கடவுளோடு கடவுளராகச் சேர்ந்து, அபிஷேக ஆராதனை பெற்றுவரும் நாயன்மார்களும் ஆழ்வார்களும் பாடிய தேவார—பிரபந்தங்களுக்காக ஒரு காசும் செலவிடாமல் இருப்பது முறையுமன்று—நேர்மையுமன்று என்று சஞ்சலத்துடன் சர்க்காரைக் கண்டிக்கிறார்கள்.

இவ்வளவு கண்டனங்களையும் யார் வெளியிட்டார்களோ, அவர்களே, இப்போது சென்னை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கும் இந்து அற நிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதாவை முழுமனதுடன் ஆதரித்து வரவேற்கிறார்கள்.

"இந்த மசோதாவை எதிர்ப்பது இந்து அற நிலையங்களுக்குச் சாதகமாகாது. நாட்டின் தற்கால நிலைமையையும், இந்து அற நிலயங்களின் நிலைமையையும் நேர்மையாகச் சீர்தூக்கிப் பார்க்கும் எவரும் இத்திருத்த மசோதாவை வரவேற்பாரேயொழிய ஒருகாலும் எதிர்க்க நினையார்."

"இந்து அற நிலயங்களுக்கு ஆண்டுதோறும் மூன்றரைக்கோடி ரூபாய் வருவாய் வருகிறது."

"இது நம் நாட்டுச் சுதேச சமஸ்தானங்களின் வருவாயை விட அதிகம்."

"இவ்வளவு பெருந்தொகை ஆண்டுதோறும் செலவாகியும், நம் நாட்டில் சமய உணர்வோ, சமய ஒழுக்கமோ சிறிதளவும் முன்னேறவில்லை."

"இதற்கு மாறாகச் சமயத்தில் நம்பிக்கையில்லாமையும், சமய நிலயங்களின்மேல் அருவருப்புமே நாட்டில் பெருகியுள்ளன."

"மேலும் இத்தொகையில் பெருவாரியான பகுதி குடிப்பிடத்தக்க ஒரு சிலரின் நலத்துக்கே செலவாகி இருக்கிறதென்பதையும் பொதுமக்கள் நன்றாகத் தெரிந்துகொண்டு விட்டார்கள்."

என்று கூறுவதன் வாயிலாக இம்மசோதாவை அனைவரும் பாராட்டி வரவேற்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறார்கள்.

எனவே, இம்மசோதாவை ஆதரிக்கும் இவர்கள், இம்மசோதாவில் சர்க்கார் செய்திருக்கும் திருத்தங்களோடு இன்னும் ஒரு திருத்தம் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள் என்பது வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. அதாவது, இப்போது சர்க்கார் இம்மசோதாவுக்கு ஒன்பது வகையான செலவினங்களை வகுத்திருக்கிறதென்றும், அவற்றோடு பத்தாவது செலவினமாகத், தேவார—பிரபந்தங்களை ஓதுவதும், ஓதுபவர்களைப் பயிற்சி செய்வதும் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறார்கள்.

இவர்களால் கூறப்படும் இத்திருத்தம், இன்றைய நிலையில், இம்மசோதாவில் இன்றியமையாது சேர்க்கப்படத்தான் வேண்டுமா என்பதை இவர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவில்லையென்றே தெரிகிறது. என்றோ ஒரு நாள், ஒரு சித்தர்,

"தாவாரம் இல்லை, தனக்கோரு வீட்டில்லை

தேவாரம் ஏதுக்கடி குதம்பாய்"

என்று பாடினார். ஆனால், இன்று கண்கூடாய்க் காண்கிறோம், கணக்கற்ற மக்கள், ஓதுவார்கள் உட்படப் பல ஆயிரவர், பரமனைப் பாடிய ஆயாசத்தைத் தீர்த்துக்கொள்ள, ஒரு தெருத்திண்ணைகூடக் கிடைக்காமல் அவதிப்படும் நிலையை! இது மட்டுமல்ல, பண்ணோடு பதிகம் பாடிப் பரமனை மகிழ்விக்க வேண்டுமென்று விரும்புபவர்கள் கண் முன்னே, கணக்கற்றமக்கள், உண்ணவுணவின்றி ஊசலாடிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள்! பஞ்சத்தைப் போக்கப் பரமனைப் பாடிப் படிக்காசு பெற்ற தேவாரம் என்னவோ இன்னும் இருக்கத்தான் செய்கிறது. ஆனால், பஞ்சம், பரமன் ஆலயங்களுக்குக்கூடப் பங்கீடு முறையில் உணவு அளிக்கவேண்டுமென்ற அளவுக்கு வளர்ந்துவிட்டதே!

"என்னைப் பாடினால், உன் பசியைப் போக்கப் படிக்காசு தருவேன்" என்று கூறிப் பக்தர்களைப் பாடவைக்கும் 'பரந்த நோக்கமும்—நிறைந்த கருணையும்' உள்ள ஒரு கடவுள் தான் நமக்குத் தேவையா—நாட்டில் ஏற்படும் பஞ்சமும் பிணியும் நீங்கவேண்டுமானால் தன்னைப் பாடவேண்டுமென்று கூறும் ஒரு வடிகட்டிய சுயநலக் கடவுள்தான் நமக்குத் தேவையா அல்லது அனைத்துயிர் ஒன்றென்றெண்ணி அவை தம்மின் பசியைப் போக்குவதற்கு மூலகாரணமாகவுள்ள மழையைத் தாமாகவே பெய்ய வைக்கும் ஒரு தன்னலமற்ற தண்ணளிக் கடவுள் தான் நமக்குத் தேவையா என்பனவற்றை, இயற்கைவழி செல்லும் பகுத்தறிவாளர்கள் எண்ணிப் பார்க்கவேண்டிய இன்றியமையாமை இல்லாவிட்டாலும், மகேசுவரனருளாலேயே மழை பெய்கிறது என்று மனப்பால் குடித்துக்கொண்டிருக்கும் 'மதிவாணர்கள்' எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா? குதம்பைச் சித்தர் காலமுதற்கொண்டு குப்புச்சாமி ஓதுவார் காலம் வரை, தேவாரம், மக்களின் வாழ்க்கையில் எந்தத் துறைக்காவது ஏதாவது பயன் பட்டிருக்கிறதா என்பதனையாவது எண்ணிப் பார்கக வேண்டாமா?

சமஸ்கிருத மொழியிலுள்ள வேதங்களைப் பாராயணம் செய்யும் பார்ப்பனருக்குப் பணம் செலவிடும் போது, தமிழ் மொழியிலுள்ள தேவார — பிரபந்தங்களைப் பாடும் தமிழர்களுக்கு ஏன் பணம் செலவு செய்யக் கூடாதென்று, பங்கு கேட்பதைத் தவிர, இவர்களுடைய இந்த விண்ணப்பத்தால் நாட்டு மக்களுக்கு ஏதாவது நன்மையுண்டாகுமா? வேதமோதிகள், வேதமோதுவதற்காகக் கொடுக்கப்படும் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு விலாப்புடைக்கத் தின்றுவிட்டு, வேறுவேலையின்றி, வெட்டி வேதாந்தம் பேசிக்கொண்டு இருப்பது போல், தேவாரமோதிகளும், அதற்காகக் கிடைக்கும் பணத்தை வைத்து வயிற்றை நிரப்பிக் கொண்டு, வாழ்வாவது மாயம் இது மண்ணாவது திண்ணம் என்று திண்ணையில் இருந்துகொண்டு பண்ணிசைத்துப் பாட உதவுமேயன்றி, இதற்காக ஒதுக்கப்படும் பணம் வேறு எந்த உருப்படியான காரியத்துக்காவது பயன் படுமா என்று கேட்டால், கேட்பவர்களை நாட்டுக்குக் கேடுண்டாக்கும் நாத்திகர்கள் என்று ஏன் நாவாரப் பொய் கூற வேண்டும்?

இந்த மசோதாவில், தேவாரம் பாடுவதற்கும் பணம் ஒதுக்கவேண்டுமென்று விரும்புவர்களுடைய நோக்கம், ஒருவேளை, பணச் செலவில் பதிகம் பாடப்பெற்றால்தான் பரமன் மகிழ்வார் என்றும், பணச் செலவின்றிப் பதிகம் பாடப்பட்டால் பரமன் பகைத்துக் கொள்வார் என்றும் கருதி இவ்விண்ணப்பத்தை விடுத்திருக்கிறார்களோ என்ற சந்தேகம் நமக்கு உண்டாகிறது. பணச் செலவில் ஒருவர் பதிகம் பாட, பரமன் அதனைப் பரம திருப்தியுடன் ஏற்று எல்லோருக்கும் பலனளிப்பார் என்ற முறை பாதகமானது—இலஞ்சம் கொடுத்து இலாபம் அடைவது போன்றது — கடவுள் தன்மைக்கே மாறுபட்டது என்று கூறும் பகுத்தறிவாளனை ஏன் பரம விரோதியாகக் கொள்ளவேண்டும்?

ஆண்டு ஒன்றுக்கு மூன்றரைக் கோடி ரூபா வீதம் கோயில்களுக்குச் செலவிட்டும், நம்நாட்டில் சமய உணர்வோ, சமய ஒழுக்கமோ சிறிதளவும் வளரவில்லை என்பதை ஒப்புக் கொள்ளும் சைவ அன்பர்கள், ஒரு சிறு தொகை தேவாரம் பாடுவதற்காக ஒதுக்கிவிட்டால் சமய உணர்வும், சமயஒழுக்கமும் வளரும் என்று எப்படிக் கருதுகிறார்களோ தெரியவில்லை. கோயில் விதிப்படி, தேவாரம் பாடுவதற்கு ஆகமங்களும் ஸ்மிருதிகளும் அனுமதி தரவில்லையென்றபோதிலும், தேவார திருவாசகங்கள் பண்டாரப் பாடல்கள் என்று பார்ப்பனரால் ஒதுக்கப்பட்ட போதிலும், நம்முடைய ஓதுவார்கள் அவற்றை ஆலயங்களில் பாடிக்கொண்டுதான் இருக்கின்றனர். இங்ஙனம் பாடுவதற்குப் பயிற்சி அளிக்கும் பள்ளிக்கூடங்களாகப் பற்பல தேவாரப் பாடசாலைகளும் ஆங்காங்குள்ளன. என்றாலும், இதனால்கூடச் சமய உணர்வும், சமய ஒழுக்கமும் மக்களிடையே உண்டாகவில்லை. இப்பொழுது ஆலயங்களில் பாடப்படும் தேவார—பிரபந்தங்களும் பணச் செலவில்தான் பாடப்படுகின்றன. கோயிற் பொதுப்பணம் அதற்குச் செலவிடப்படவில்லை என்ற போதிலும் தனிப்பட்டவர்கள்—தேவாரப் பிரியர்கள் சிலர் அதற்காகப் பணம் செலவிடத்தான் செய்கிறார்கள். என்றாலும் சமய உணர்வும், சமய ஒழுக்கமும் ஏற்படவில்லை.

சமய உணர்வும், சமய ஒழுக்கமும் தேவார—பிரபந்தங்களில் கூறப்பட்டிருந்தால், அவற்றைப் பாடக் கேட்கும் மக்களுக்குச் சமய உணர்வும், சமய ஒழுக்கமும் உண்டாகியே தீரும். கோயிற் பணத்தைத் தேவாரம் பாடுவதற்குச் செலவிடாததால், மக்கள் அத்தேவாரத்தில் கூறப்படும் ஒழுக்கநெறிகளைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகமுடியாதென்று முறையிட்டுக்கொண்டனரா?

கோயில்களில் தேவாரம் பாடக் கூடாதென்ற ஏற்பாடு இன்றுநேற்று ஏற்பட்டதல்லவே! நெடுங்காலமாக இந்த ஏற்பாடு இருந்து வருகிறது. ஒரு நாட்டின் தாய்மொழி, வளமும் சிறப்பும் அடையவேண்டும் என்ற முறையில், தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் சமஸ்கிருத வேதபாராயணம் நடைபெறுவதைக் கண்டித்து, அங்கெல்லாம் தமிழ் மொழியில் ஏன் பாராயணம் செய்யப்படுவதில்லை என்று பகுத்தறிவாளர்களாகிய நாம் கூடப் பலகாலமாகக் கேட்டுவருகிறோம். ஆனால், சைவமெய்யன்பர்கள் இதுபற்றி இதுவரை எந்த நடவடிக்கையும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை.

சைவ அன்பர்களால் கொண்டாடப்படும் தேவார—திருவாசகங்கள்

(11-ம் பக்கம் பார்க்க)

பார்ப்பனியம்--சில குறிப்புகள்

ஆர்தர் மைல்ஸ் என்ற ஆங்கில ஆசிரியர் தாம் எழுதிய "லாண்ட் ஆப் தி லிங்கம்" (Land of the Lingham) என்றநூலில், பார்ப்பனர்என்ற தலைப்பில் எழுதப்பட்டிருக்கும் தம்முடைய அனுபவக்குறிப்புகள் பலவற்றுள் சில இங்கு தரப்படுகிறது. யாரும் பார்ப்பனருக்கு விரோதிகளல்ல, பார்ப்பனியத்துக்கே விரோதிகள் என்பதை இக்கட்டுரையைப் படிப்பவர்கள் நன்குணர முடியும் என்பதற்காகவே இதனை இங்கு வெளியிடுகிறோம்.

முதுகெலும்பின்றி, பார்ப்பனரின் அடிபணிந்து, அவர்களின் அடிமைகளாக மக்கள் தயாராக இருந்ததாலேயே, அசோக சாம்ராஜ்யம் அழிந்தது. அந்தக் காலத்து (பார்ப்பனரல்லாத) "சூத்திர" மன்னன், தனது ஆதிக்கத்தை அதிவேகமாகச் செலுத்தினான். புத்த மதத்தைத் தன் ராஜ்யத்தில், புகுத்தினான். அவனுக்குப் பிறகு குழப்பம் ஏற்படலாயிற்று. அந்தப் புத்த மன்னனை என்று சாவானோ என்று சதா காத்துக்கொண்டிருந்த பார்ப்பனர்கள், அவனுடைய மரணத்திற்குப் பிறகு தங்கள் சூழ்ச்சியாலேயே ஒரு மாறுதல் ஏற்படச் செய்தனர். சமஸ்தான, சேனாதிபதிக்கு ஒரு பார்ப்பனத்தி மனைவியானாள். அதன் பயனாய்ச் சூழ்ச்சிக்காரப் புரோகிதக் கூட்டத்தினர், சேனாதிபதியைத் தம் பக்கம் சுலபத்தில் திருப்பிக்கொள்ள முடிந்தது. அரசனுடைய வார்சுதாரர், கொல்லப்பட்டார். யார் கொன்றார்கள் என்பதுகூடத் தெரிய முடியாமலே கொல்லப்பட்டனர். அரசனது வார்சுகள் கொல்லப்பட்ட உடன் சேனாதிபதியின் மகன் (பார்ப்பன மனைவிக்குப் பிறந்தவன்) பட்டமடைந்தான். முதுகெலும்பற்ற (குடிகள்) அப்போதைய மக்கள் யாரோ வேறு பரம்பரைக்காரன் அரசாள்வதைப் பற்றிச் சிறிதும் கவலை கொள்ளாமல் பார்ப்பனியத்திற்கு அடிமையானார்கள்.

சேனாதிபதியின் மகனை அக்கினிமித்திரர் ஆட்சியிலே, புத்த மத இலக்கியங்கள், இந்து மத இலக்கியங்களாக உரு மாற்றப்பட்டு, இந்து மதக் கிரந்தங்களுடன் சேர்க்கப்பட்டன. எதனையும் எடுத்து விழுங்கி ஜீரணமாக்கிக் கொள்வது இந்து மதத்தின் சக்தி! பிறப்பினால் ஜாதி உண்டென்பதும் அதற்குப் பூர்வ கர்மமே காரணம் என்பதுமான தத்துவம் நிலை நிறுத்தப்பட்டது.

தற்குறிகளே தாசர்களாயினர்

திபெத்நாட்டில்ஒருகூட்டம்பார்ப்பனர்கள் மகாத்மாக்களாகி இரகசியமத சங்கங்களை ஏற்படுத்தினார்கள், அதன்மூலம் (அடுத்த) மேல் உலகவாழ்விற்காக மக்களுக்கு "இன்ஷ்யூர்" செய்யும் ஏகபோக உரிமையைப் பெற்றனர். குருட்டுப் பழக்கம், மாயாஜாலங்கள்மூலம், மக்களை அவர்கள், அன்றும், இன்றும், அஞ்ஞானத்தில் அழுத்திவைத்துள்ளனர். தற்குறிகளான மக்களிடை புரோகிதர் அன்றும் இன்றும்ஆதிக்கத்தைப்புகுத்தி ஆட்சி செலுத்துவதைப்பற்றி ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. ஆனால் நீண்ட அங்கிதரித்து மேல் நாடுகளுக்கும்சென்று அங்கும் அளக்கும் இந்த ஏமாற்று வித்தையில் சொக்கிவிடும், மேனாட்டுப்பேர் வழிகளை என்னென்போம். அவர்களைப்பைத்தியக்கார ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பவேண்டியதுதான்!

மேல்நாட்டிலுள்ள "கீழ்நாட்டு மாந்தரீகக் கோஷ்டி"யினரின்ஆஷாடபூதி குணத்தையும் மிருதுவானகுரலையும் கண்டு, மயங்கிக் காசுபணம் கொடுத்து ஆதரிக்கும் அங்கத்தினர்கள், இந்தியா சென்று தங்கள் பணம் எப்படி "ஏழைகளுக்குப்" பயன்படுகிறது என்பதைப்பார்ப்பது நல்லது. மிருதுவான குரல்படைத்த அந்தப் பிச்சைக்காரர்கள் பார்ப்பனர்களே. இவர்கள் ஏழைகளைக் கால் தூசுக்குச்சமானமாகவே கருதுகிறார்கள். "ஏழை போனஜென்மத்தில் அவன் செய்த பாபத்தின் காரணமாகத் துன்பத்தை அனுபவித்துக் கொண்டிருப்பான்! அல்லது கர்ம ஏணியின் கடைசிப் படியிலிருந்து மேலேறிக்கொண்டிருப்பான்! போன ஜென்மத்தில் அவன் ஏதாவதொரு மிருகமாக இருந்திருப்பான்! இந்தத் தடவைதான் மானிடஜென்மம் பெற்றிருப்பான்"! என்று கருதப்பட்டவர்கள் பார்ப்பனருடன் சரிசமமாக, மூச்சுவிட முடியுமா? கடவுளும் அவரின் பிரதிநிதிகளான பூலோகத்திலுள்ள புரோகிதர்களும் அனுமதி தர மறுக்கும் காரணத்தால் நோய் தீர்த்துக்கொள்ள, வைத்யசாலைக்கு வர மறுக்கும் மக்களிடம், மேனாட்டான் என்ன போதனையைச் செய்ய முடியும்! புரோகிதக் கொடுமை, சட்டதிட்டங்களினின்றும் ஏழைகள் மீள மார்க்கமில்லை.

"பிராமணா, மமதேவதா"

புரோகிதர்களுக்கும், உயர் ஜாதிப் பார்ப்பனருக்கும், "தானம்" அளிப்பதை ஒரு இந்து மிகவும் முக்கியமானதாகக் கருதுகிறான். ஒருவன் எவ்வளவு பெரிய 'பாவம்' செய்திருந்த போதிலும், அதற்கேற்ற அளவு 'தானம்' அளித்துவிட்டால் அந்தப் பாவம் துடைக்கப்பட்டுவிடும் என்பது அவன் நம்பிக்கை. உதயப்பூரில்அந்தக்காலத்தில் அடித்ததைப்போல், இன்று கொள்ளை அடிக்கப் பார்ப்பனரால்முடிவதில்லை. அந்தக் காலத்தில் அரசரை ஒரு தட்டில் வைத்து மற்றொரு தட்டில் தங்கம் போட்டு சரி எடை நிறுத்து, தானம் தருவார்கள்! மகாராஜா எவ்வளவுக் கெவ்வளவு எடை அதிகமோ அவ்வளவுக்கவ்வளவு பார்ப்பனர் பாடு கொண்டாட்டந்தான்! ஏனெனில் அரசர் நிறைக்கு நிறை போடப்படும் தங்கம்வெள்ளியை, புரோகிதருக்கும் பார்ப்பனருக்குந் தானே பங்கு போட்டுத் தரப்படும்!

பிளேக்கும் — புரோகிதனும்

நான் மைசூரில் இருந்தபோது என் தோட்டக்காரன் குழந்தைக்குச் சீதபேதி கண்டது. ஆகவே குழந்தையைச் சர்க்கார் ஆஸ்பத்திரிக்கு அனுப்பிவைத்தேன். இதனை ஒரு புரோகிதன் கேள்விப்பட்டதும், கிருஸ்தவ ஆஸ்பத்திரியை விட்டுக் குழந்தையை அழைத்துக்கொண்டு வந்துவிட வேண்டுமென்று "தேவி" வற்புறுத்துவதாகத் தோட்டக்காரனுக்குச் சொல்லிவிட்டார்.

தடுக்க முயன்றேன், சாயவில்லை. குழந்தையை வீட்டிற்கே அழைத்துப் போய்விட்டார்கள். குழந்தை ஆஸ்பத்திரியிலிருக்கையில் 'பிளேக்' அவர்கள் வீட்டுப் பக்கம் பரவி இருந்தது. ஏற்கெனவே இளைத்துப் போயிருந்த குழந்தைக்கு, சடுதியில் 'பிளேக்' கண்டது. இரண்டு தினங்களில் இறந்துவிட்டது. இருபது நாள் "சாவுத் தீட்டு"க்குப் பிறகு, தோட்டக்காரன் திரும்பிவந்தான். அவனுக்குக் கொஞ்சம் பணம கொடுத்து, பிளேக் பரவியிருந்த அவன் வீட்டிற்கே நான் அனுப்பி விட்டேன். 'தேவி' குறுக்கிடாதிருந்து, அவனும் குழந்தையை ஆஸ்பத்திரியிலேயே விட்டுவைத்திருந்தால், அவன் குடும்பத்துடன், என் வீட்டுக் கொட்டகையில் தங்க வேண்டுமென நான் வற்புறுத்தியிருப்பேன். 'தேவி'யின் சக்தி பெற்ற பார்ப்பனப் புரோகிதனுடைய மிரட்டலுடன் நான் போட்டியிட முடியுமா! "நீசன்" கையால் (ஆஸ்பத்திரியில்) மருந்து சாப்பிடுவதைவிட, துர்நாற்றமடிக்கும் ஒரு கோயிலில் பலி கொடுப்பது, அல்லது 'விளக்கு' வைப்பது போன்றவைகளே மேலென்பது தோட்டக்காரன் எண்ணம்.

பார்ப்பனப்பிக்ஷாவின் அகம்பாவம்

ஒரு நாள் காலை, என் வேலையாள், யாரோ ஒரு உயர்ஜாதிப் பார்ப்பனப் பிச்சைக்காரன் என்னைப் பார்க்க விரும்புவதாகச் சொன்னான். பிச்சைக்காரன் தனக்கு என்ன தேவை என்பதை, வேலைக்காரன் மூலம் சொல்லி அனுப்பவும் மறுத்தான். இப்படிப்பட்ட ஆசாமி, யார் எனப் பார்க்க நான், கீழே இறங்கிவந்தேன். அழகிய கரை போட்ட வேஷ்டி கட்டிக்கொண்டு, சால்வையை மேலே போர்த்துக்கொண்டு, இருந்த அந்தப் பார்ப்பனன் தன் கைகளைப் பின்புறம் கட்டியவண்ணம் நிமிர்ந்து நின்று சற்று அகம்பாவத்துடன், பார்த்துத் தலையைச் சிறிது ஆட்டினான். அது மற்றவர்களைக் கீழானவர்களென மதிக்கும் ஆணவம் கொண்ட பார்ப்பனப் பார்வை என்பது எனக்கு நன்றாய் விளங்கிற்று. அவன் வந்த காரியம் தான் இரண்டாம்தரம் கல்யாணம் செய்துகொள்ளப் போவதாகவும், அதற்காகப் பணம் தேவை என்று என்னைக் கேட்க வந்ததாகும். இதைப் பார்த்தவுடன் நான் அவனுக்கு உதவி செய்வதைப் பெரிய பேறு எனக் கருதுபவன் நானல்ல என்பதைக் காட்டிவிட்டேன். மேலும், பணம் தேவையானால், அதை ஏதாவது ஒரு வேலை செய்து பெறவேண்டுமெனக் கூறாமல் இருக்கவும் முடியவில்லை. ஆதலால் எதிரில் கிடந்த விறகுக் கட்டையை வெட்டும்படி ஜாடை காட்டினேன். அவன் அகம்பாவமாக உறுமிக்கொண்டு, பின்புறம் கட்டிய கைகளை எடுக்காது, நிமிர்ந்தவண்ணம் சென்றான்; பார்ப்பனன் கேட்டதைக் கொடுக்க மறுத்துவிட்டதால், மேல் உலகப் பேறு எனக்கு வரவிருந்ததை இழந்துவிட்டேன்!

மந்திரம்! அந்தப் பாச்சா என்னிடம் பலிக்காது.

நான் பெங்களூரில் இருந்தபோது, பிரபல இந்து சமூகத்தைச் சேர்ந்த, மூன்று பார்ப்பனர்கள் என் வீட்டிற்கு வந்தனர். கடவுள் தன்மையைப் பற்றியும், பிரபஞ்ச மாயையைப் பற்றியும், அவர்கள் எனக்குக் கூறினார்கள். தன் மனதிற்குகந்த விதத்திலே, உலகைத் திருத்தி அமைக்கவே, சிவபிரான் தற்சமயம், உலகை அழித்து வருவதாக அவர்கள் கூறினார்கள். போகும்போது அவர்களில் ஒருவன், என்னிடம் ஒரு கடிதத்தைத் தந்தான். "பவதி பிக்ஷாந்தேகி" கடிதந்தான் அது! அவனுக்குப் பணந்தேவை. என்னிடம் பணம் இருந்தால், கொடுக்க வேண்டும்! கொடுக்கும் பணத்தைத் திருப்பிக் கொடுக்க முடியாதெனவும், ஆனால் அதற்கேற்றதை 'சேவை' மூலம் சரிப்படுத்துவதாகும், அந்தக் கடிதத்தில்குறிப்பிட்டிருந்தது. அது என்ன சேவை என்பதை என்னால் கண்டுபிடிக்கமுடியவில்லை. ஏனெனில் நான்பணத்தைக்கொடுக்கவில்லை! என் கல்மனத்தைப்போக்க, அந்தப்பார்ப்பனன், மாந்தரீகத்தை உபயோகித்தான். அவன் உச்சாடனம் செய்யும் மந்திரம் வெகு எளிதாக வேலைசெய்யும் என்ற நம்பிக்கை அவனுக்கு அபாரமாக இருந்தது. ஆகவே அவன் அடிக்கடி வீட்டிற்கு வந்து, நான் ஏதாவது கெட்டகனவு கண்டேனா என்று கேட்டபடி இருந்தான். யாராவது என் தொண்டையைப் பிடித்து அறுப்பதுபோல் கனவு கண்டேனா? நாற்காலியில் உட்கார்ந்து கொண்டிருக்கும்போது பின்னால் யாரோ நின்றுகொண்டு கத்தியால் குத்துவதுபோலக் கனவுகண்டேனா? என்றெல்லாம் கேட்டான். எனக்கு இந்த 'தெகிடுத்தத்தம்' ஏற்கனவே தெரியும்! ஆதலால் நான் என்னைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள மகாசக்தி வாய்ந்த "மாந்திரீக தாயத்து" ஒன்று வைத்திருப்பதாகவும், யாரேனும் எனக்குக் கெடுதல் செய்ய எண்ணினால், அவர்கள் செத்து விடுவார்களென்றும் கூறினேன்.

பட்டைநாமமும் சுகாதாரமும்!

இந்துக்கள், தங்கள் பழக்க வழக்கங்களைப்பற்றி விட்டுக்கொடுக்காது பேசுவார்கள். ஒரு பார்ப்பனர், ஒரு சமயம் என்னிடம் நெற்றியில் அணியும் "நாமம்" சுகாதார விதிக்காக ஏற்பட்டதென வாதாடினார். உடம்பிலிருந்து வெளிவரும் 'வியர்வையை' அது தன்னிடம் இழுத்து உலரச் செய்கிறது என்றும், நெற்றிவியர்வை, ஒழுகி, கண்களில் விழாதபடி தடுக்கிறது என்றும் கூறினார்.

வேதகால வேதியர் மாமிசம் உண்டனர்

மாமிசம் சாப்பிடுபவர்களை, பார்ப்பனர் கடுமையாகக் கண்டித்தபோதிலும், அவர்களில் சில வகுப்பினர் மாமிசம்சாப்பிடுகின்றனர். மனுதர்ம சாஸ்திரத்திலே, பார்ப்பனர் சாப்பிடக்கூடிய மிருகம், பறவை, மீன் வகையராக்களின் ஜாபிதா தரப்பட்டிருக்கிறது. வடநாட்டுப் பார்ப்பனர் மாமிசம் சாப்பிடுகிறார்கள். தென்னாட்டு வைதிகப் பார்ப்பனர் அவர்களை ஒதுக்கித்தள்ளி விடுகின்றனர். வேதகாலத்தில் பார்ப்பனர் எல்லா வகையான மாமிசமும் சாப்பிட்டனர். நாய்க்கறியைக் கூடத் தள்ளினதில்லை! பழைய ஏடுகளைப்பார்த்தால் அவர்கள் மிருகங்களைச் சித்திரவதை செய்து கொன்றனர் என்பது தெரியவரும். இதற்குக் குயவர்கள் உதவியாக இருந்தனர். ஆடு ஒரு அறைக்குள் கட்டிவைக்கப்பட்டிருக்கும். ஒருவன் அது திமிறிக்கொண்டு ஓடாதிருக்க அதன் கால்களைப்பலமாக அழுத்திப்பிடித்துக் கொள்வான். ஒருவன் அதனுடைய "விரையை"ப் பிடித்துப் பலமாக அழுத்த, அது சில நிமிடங்கள் பாதையால் துடி துடித்து, இறக்

கும். அதன் வாயைத் திறந்து கொஞ்சம் உப்பை உள்ளே திணிப்பார்கள். உடனே செத்த ஆட்டை தொழுவத்திற்கு எடுத்துச் சென்று பார்ப்பனர் கத்திகொண்டும், கைகளாலும் அதன் தோலை உரித்து எடுப்பார்கள். பிறகு மாமிசத்தைத் துண்டித்துப் பானையில் தண்ணீருடன் வேகவைத்து, வேறு "மசாலா" எதுவுமின்றி, மாமிசத்தைப் புசிப்பர்.

ஜாதிக் கோடுமை

செருமார் எனப்படும் தாழ்ந்த வகுப்பினர், பார்ப்பன ஊர், குளம், கோயில் பக்கமே போகக்கூடாது. ஊருக்குள் அவன் வந்துவிட்டால் ஊருக்கே பிராயச்சித்தம் செய்தாக வேண்டும். காலில் சாணித்தண்ணீர் ஊற்றி, தலையில் பாலை ஊற்றி, தீட்டுப்பட்டவனுக்கு, தீட்டுப் போக்கப்படும். சில சமயங்களில் அவன் "பஞ்சகவ்யம்" (மாட்டு சாணிமூத்திரம்) பருகவேண்டும்.

பார்ப்பனன் தீட்டாகாதிருக்க வேண்டி, செருமார்கள், பார்ப்பனருக்கு, 30 அல்லது 90 அடி தொலைவில் ஒதுங்கி நின்று விடவேண்டும். ஜில்லாவிற்கு ஜில்லா இது வித்தியாசப்படும். புலையர்கள் 90 அடி தூரத்தில் தான் வரலாம்.

(7-ம் பக்கம் பார்க்க)

இவர்களுக்கு அவர்கள் மேல்

12-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

தாவை இரண்டு திருத்தங்களோடு ஆதரிக்க வேண்டுமென்று 2-3-49-ல் தீர்மானித்துள்ளார்கள். திருநெல்வேலிச் சுப்பய்யாபிள்ளையின் போக்குக் கும்பகோணத்துப் பழனியப்ப முதலியாருக்குப் பிடிக்கவில்லை. அவர் ஆதரிக்கிறார்—இவர் எதிர்க்கிறார். இரண்டு பகுதியினரும் பழுத்த சைவர்கள். ஆனால் முகாம் வேறு வேறு. இம்மசோதாவை ஆதரிக்கும் திருநெல்வேலியாரிடம் சிறிது சீர்திருத்தப் போக்கு நிலவுவதைக் காண்கிறோம். இம்மசோதாவை எதிர்க்கும் கும்பகோணத்தாரிடம், குருபீடம் கும்பகோணத்தில் இருப்பதால், குருபீடத்துக்குப் பயந்துகொண்டு அதனை எதிர்க்கும் போக்கைக் காண்கிறோம். ஆகையால், இவர்களுக்கு அவர்கள் மேல் என்றே கருதுகிறோம். இதில் கும்பகோணம் வெற்றியடையுமா அல்லது திருநெல்வேலி வெற்றியடையுமா என்பது, சர்க்கார் இம்மசோதாவுக்குச் செய்யும் முடிவைப் பொறுத்திருக்கிறது.

நம்முடைய கருத்து, இப்போது சர்க்கார் செய்யும் முயற்சி வெற்றி பெறவேண்டும் என்பதேயென்ற போதிலும், கடவுளுக்காகக் காசு எதுவும் செலவிடக்கூடாதென்ற நோக்கமுடையவர்கள். கடவுளுக்காகக் காசுசெலவிடும் ஏற்பாடுகளைச் செய்துவைப்பதால் தான், அந்த ஏற்பாடுகளை மேற்பார்வை பார்க்க வருபவர்கள், அந்தப் பணத்தை வைத்துக்கொண்டு கோலாகல விளையாட்டுக்களில் இறங்க நேரிடுகிறது என்று நாம் நிச்சயமாகக் கூறுகிறோம். அங்கிங்கெனாதபடி எங்கும் நிறைந்துள்ளதாகச் சொல்லப்படும் கடவுளை ஒரு சில குறிப்பிட்ட இடங்களில் மடக்கி வைத்துக்கொண்டு கோயில்களும் மடங்களும் கட்டி — குருக்களையும் மடாதிபதிகளையும் ஏற்படுத்திப் பணத்தைப் பாழாக்கக்கூடாதென்று கூறுகின்றோம். கடவுளுக்காகக் காசைச்செலவிடாதே -காசைக்கண்டு கடவுள் ஏமாந்துவிடமாட்டார்-அப்படி ஏமாறுபவராய் இருந்தால் அவர் கடவுளாகமாட்டார் என்று கூறுகின்றோம். கடவுள்பற்றியவிளக்கங்களை நாம் கூறினால், அவை பலருக்கு யாது காரணத்தாலோ நாத்திகமாகத் தோன்றுகிறது. ஆனால் அனைவருடைய ஆதரவுக்கும் அன்புக்கும் இலக்காக விளங்கிய வங்கக் கவி தாகூர் அவர்கள் கடவுளைப் பற்றிக்கூறிய சில கருத்துகளை இங்கு தருகிறோம். அதன்பின்னராவது நம்மை நிந்திக்கும் அன்பர்கள் தங்கள் தவறை உணர்ந்து திருந்தட்டும்.

"கடவுள் எங்கும் நீக்கமற நிறைந்திருப்பவர்."

"நம்முடைய உலக விவகாரங்களுக்குப் பயன்படாதவர்"

"பொருளையோ போகத்தையோ பெறும் முயற்சியில் கூட்டாளியாக இருக்கத்தக்கவரல்ல."

"அரசியலிலோ, செல்வந் திரட்டுவதிலோ, போர்த்தொழிலிலோ, பிறவற்றிலோ நம்மால் பயன்படுத்தக் கூடியவர் அல்ல"

"அவர் இவை அனைத்தையும் அறவே கடந்தவர்"

"எங்கும் நீக்கமற நிறைந்துள்ள இறைவனை ஓரிடத்தில் தேடவேண்டியதில்லை."

"அம்முயற்சியே தவறு"

"எங்கும் எழில்பெற விளங்கும் இறைவனைக் குறிப்பிட்ட ஓரிடத்தில் இருப்பதாக மனத்தால் நினைப்பதும் தவறு".

"அவ்விதம் செய்வது ஆண்டவனையே அவமதித்தலையொக்கும்"

"அவர் நம்மிடம் அகப்படக் கூடியவரல்ல"

"கடவுளைப் பெறுதல் நமது நோக்கமாக இருத்தல் கூடாது"

என்ற பல கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார். இக்கருத்துக்களையே தான் நாமும் கூறிவருகிறோம். ஆனால், நாம் நாத்திகப் பட்டியில் சேர்க்கப்படுகிறோம். விந்தைகளில் ஒன்று என்று கூறுவதைத் தவிர இதற்கு வேறென்ன கூறமுடியும்?

கல்லிலும் செம்பிலும் கடவுள் இருக்கமாட்டார்—கோயிலிலும் குளத்திலும் கடவுள் குடியிருக்கமாட்டார்—நட்ட கல்லைத் தெய்வம் என்று நாலு புஷ்பம் சாத்த வேண்டாம் என்று கூறியவர்களை, இவ்வுலகத்துச் சம்பந்தமற்ற சித்தர்கள்—துறவிகள், எனவே அவர்களுடைய உபதேசம் இவ்வுலகில் வாழும் நமக்குப் பயன்படாது என்று பக்குவம் கூறும் பக்தர்கள், கவிதாகூர் போன்றவர்களை ஒரு சித்தர் என்றோ, துறவியென்றோ, இவ்வுலகத்தைக் கடந்து நின்று வேறு உலகில் சஞ்சாரம் செய்தவரென்றோ கூற முடியுமா? சித்தர்களும் துறவிகளும் சொன்னவற்றையே தாகூரும் சொன்னார்—நாமும் சொல்லுகிறோம். சித்தர்களும் துறவிகளும் வணங்கப்படுகின்றனர் — தாகூர் வாழ்த்தப்படுகிறார் — நாம் வையப்படுகிறோம்! ஆனால், அதற்காக வருத்தப்படவில்லை. கடவுள் கோயிலில் இருப்பதாக நினைத்துக்கொண்டு அங்கே போகாதே என்று நாம் கூறினால், நம்மை நாத்திகப் பிரசாரம் செய்வதாகக் குற்றஞ் சாட்டிக் கூண்டில் அடைக்கச் சொல்லும் குறைமதியினர், இனிமேலாவது கவி தாகூர் போன்றவர்கள் கூறும் கருத்தையும் நாம் கூறும் கருத்தையும் ஒப்புநோக்கிப் பார்த்து உண்மையை உணரும் நிறைமதியைப் பெறவேண்டும் என்பதே எமது விருப்பமாகும்.

திராவிட நாடு

ஞாயிறு] 3—4—49 [காஞ்சி

அந்தோ அழகர்சாமி

சுயமரியாதை இயக்கத்தின் சுடர்! தன்மதிப்பியக்கத்தின் தனிப் பெருந் தளபதி! பார்ப்பனியத்தின் பகிரங்கப் பகைவன்! மூடப் பழக்க வழக்கங்களை முறியடிக்கும் முன்னணித் தலைவன்! வைதிகத்தின் வைரி! வர்ணசிரமத்தின் விரோதி! சீர்திருத்தச் செம்மல்! சொற் செல்வன்! சோர்வற்ற உழைப்பாளி! தந்நலம் மறந்து தன் நாட்டுக்குப் பணியாற்றிய பண்புடையோன்! அறிவுப் பாதையில், அங்கும் இங்கும் கிடந்த பள்ளம் படுகுழிகளை நிரப்பிய பகுத்தறிவாளன்! அறியாமையை அகற்ற அஞ்சா நெஞ்சுடன் அவனி சுற்றி வந்த ஆண்மையாளன்! கல்லடியா? கவலைப்படாதே! சொல்லடியா? சோர்வடையாதே! பகைவரின் படையா? பயப்படாதே! எதிர்க் கட்சியினரா? ஏமாந்துவிடாதே! சனாதனமா? அதில் சாய்ந்து விடாதே! சதியா? அதனைச் சாகடி! மதமா? அதனை மங்கவை! மாசுகளைத் துடை! மன்மதையின் மாணிக்கமாக விளங்கு! மரியாதையைப் பெறு! சுயமரியாதையைப் பெற்றுச் சுகவாழ்வு வாழ முற்படு! இதுவே உன்னுடைய குறிக்கோளாக இருக்க வேண்டுமென்று, எங்குசென்றாலும் எக்காளமிட்டு, மூலை முடுக்கெல்லாம் முரசொலி கிளப்பித், தன்மான இயக்கத்தின் முன்னணித் தலைவனாக விளங்கி, அஞ்சா நெஞ்சுடன் அறிவுப்பணி புரிந்துவந்த அழகர்சாமியே! நீயா மறைந்தாய்? நின்னை மக்கள் மறந்த போதிலும் நீ அவர்களை மறவாமல் அரும்பணியாற்றி வந்தனையே! கைம்மாறு கருதாது கடமையைச் செய்த கர்மவீரனே, நீயா மறைந்தாய்? என் கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்பதை நடைமுறையில் செய்து காட்டிய செம்மலே, நீயா மறைந்தாய்? எதிர்ப்பையே விருந்தாகக்கொண்டு, எண்ணற்ற மக்களின் அறிவுக் கண்களைத் திறந்த ஏந்தலே, நீயா மறைந்தாய்? பகுத்தறிவுப் பாசறையின் படைத்தலைவனே, நீயா மறைந்தாய்? தாயைப் பிரிந்த சேயைப்போல் தவித்து நின்ற தமிழ்மக்களின் தன்மானத்தைக் காக்கவந்த தளபதியே, நீயா மறைந்தாய்? அந்தோ! அழகர்சாமி, நீயோ மறைந்தாய்! நினைத்தாலே நெஞ்சு திடுக்கிடும் செய்தி! மறக்க முடியாத சம்பவம்!! மனதைக் குழப்பும் நிகழ்ச்சி!!!

தோழர் அழகர்சாமி அவர்கள், சிலகாலமாகவே நோய்வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையிலேயே இருந்துவந்தார் என்றபோதிலும், இவ்வளவு திடீரென்று அவர் நம்மை விட்டுப் பிரிந்து, நம்மை எல்லாம் மீளாத் துயரத்துக்கு ஆளாக்குவார் என்று எதிர்பார்க்கவேயில்லை. அவருக்குஏற்பட்ட நோய், நாளுக்குநாள் குறைந்து வருவதாகவே செய்திகளே கிடைத்து

நமக்கு ஆறுதல் அளித்து, அழகர்சாமி மீண்டும் நம்மிடையே வந்து தொண்டாற்றுவார் என்ற நம்பிக்கையையே தந்தன. ஆனால், அந்த நம்பிக்கை ஏக்கத்தையே பரிசாகத் தந்துவிட்டது. 28—3—49-ல் தோழர் அழகர்சாமி இயற்கை எய்திவிட்டார் என்ற திடுக்கிடும் செய்தி கிடைத்ததும் திகைத்துப் போனோம்.

திசை தவறிய கப்பலிலுள்ள மக்கள், கரைகாண முடியாது தவிக்கும் சமயத்தில், கப்பலின் பாய்மரமும் ஒடிந்துவிழக் கண்டால் எவ்வளவுபதைப்பரோ, அதைவிடப்பன்மடங்கு அதிகமான பதைப்பு, தன்மானத்திசைக்குவழிகாட்டியாகவிளங்கிய அழகர்சாமி என்னும் பகுத்தறிவுக் கப்பல், நோய்வாய்ப்பட்டிருந்து இயற்கை எய்திவிட்டது என்ற நெஞ்சு திடுக்கிடும் செய்தியைக் கேள்விப்பட்டபோது ஏற்பட்டுத் தமிழ் மக்களை எல்லாம் தத்தளிக்கச் செய்துவிட்டது.

தளராத உள்ளத்தோடு தமிழ் நாட்டுக்கு ஓயாது பணியாற்றி வந்த ஒரு உண்மையான உழைப்பாளி, அந்த உழைப்பின் பயனாகப் பெற்ற பரிசு உயிரைக் குடிக்கும் நோயாகவா அந்தோ, அமையவேண்டும்!

கருத்தழிந்து கிடந்த மக்களின் கண்களைத் திறக்கக், கத்திக்கத்திக் கருத்துக் குவியலைக் கக்கியவருக்குக் காசநோயா பரிசாகக் கிடைக்க வேண்டும்!

காசநோயைத்தீர்க்கக் காலாகாலத்தில் காசு கிடைக்கவில்லையே என்ற கவலை, மேலும் அவருடைய நோய் வளர்வதற்கு வித்திட்டது போல் ஆகிவிட்டதே என்பதை நினைக்கும் போது, ஏன் இந்த நிலை ஏற்பட்டது என்பதைப் பொதுவாக எல்லாரும் குறிப்பாகச் சுயமரியாதை இயக்கமும் எண்ணிப்பார்த்து வருந்தாமல் இருக்க முடியாது.

தோழர் அழகர்சாமி அவர்கள் நோய் வாய்ப்பட்டுப் படுக்கையிலேயே இருக்கும் நிலைமை ஏற்பட்ட பின், சென்னைச் சுயமரியாதைச் சங்கத்தார் ஒரு தொகையும், வேறு சிற்சில ஊர்களிலிருந்து சிறு சிறு தொகையும் உதவி செய்யப்பட்டது. அது, அவருடைய கடைசி காலத்தில் சிறிது ஆறுதலை அளித்ததென்றபோதிலும், அவரை நம்பி வாழ்ந்த அவருடைய குடும்பம் இனி எப்படி வாழ்க்கையை நடத்தும் என்பதையாவது, அவருடைய ஒப்பற்ற சேவையால் உருவான பலனைக் கண்ட அனைவரும் எண்ணிப் பார்த்து ஆவன செய்யவேண்டுமென்பதே எமது மனப்பூர்வமான விருப்பமும் வேண்டுகோளுமாகும்.

மறைந்த மாவீரரின் மனைவியும், மூன்று புதல்விகளும், இரண்டு புதல்வர்களும், வயது முதிர்ந்த தாயாரும் தமிழ்நாட்டின் — தன்மான இயக்கத்தின் உதவியையே எதிர்பார்த்து நிற்கின்றனர்.

தங்கள் குடும்பத்தலைவன் மறைந்ததால் ஏற்பட்டுள்ள குமுறுதலோடு வறுமையும் சேர்ந்து அவர்களை வாட்டி வதைத்து மேலும் கொடுமைப் படுத்தாது பார்த்துக்கொள்ள வேண்டும். இதுவே நாம் அவருக்கு

ஆற்ற மறந்த கடமைக்குக் கழுவாயாகும்.

அவரது பிரிவால் வருந்தும் அவருடைய குடும்பத்தினருக்கும், மற்றும் தன்மான இயக்கத் தோழர்களுக்கும் நமது கட்டுக் கடங்காத ஆழ்ந்த வருத்தத்தைத் தெரிவித்து, ஆறுதல் கூறுகின்றோம்.

ஆம்! அழகர்சாமி போய்விட்டார்! அவர் பெயர்—அவர் புகழ்—அவர் சேவை அனைத்தும் நம் அனைவர் உள்ளத்திலும் குடிகொண்டுவிட்டன. இனி அவர் விட்டுச் சென்ற பணியைத் தொடர்ந்து செய்து வெற்றிகண்டு, வீர அழகர்சாமியின் புகழை நிலைநிறுத்துவோமாக!

●

புதிய முதல்வர்.

சென்னைச் சட்டசபைக் காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் தேர்தல் 31-3-49-ல் நடைபெற்றது. முன்னாள் முதல்வர் தோழர் ஓ. பி. இராமசாமி அவர்கள் தலைவர் தேர்தல் போட்டியில் கலந்து கொள்வதில்லை என்று விலகவே, தோழர் குமாரசாமி இராசா அவர்களும் டாக்டர் சுப்பராயன் அவர்களும் போட்டியிட்டதில், தோழர் குமாரசாமி இராசா அவர்களே கட்சித் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார். சென்னை மாகாண முதல்வர் என்ற முறையில், இனி, அவர் புது மந்திரி சபையை ஏற்படுத்துவார் என்று தெரிகிறது. இதற்காக 2-4-49-ல் அவர் தோழர் காமராசர் அவர்களுடன் டில்லி சென்று, அவர்கள் கட்டளைப்படி அமைச்சர் குழுவை அமைப்பாராம். இப்பொழுதிருக்கும் அமைச்சர்களை மாற்றிப் புது ஆட்களை அமைச்சர்களாக்கக் கூடாதென்று சிலரும், மந்திரிசபை முழுவதையுமே மாற்றியமைத்தாக வேண்டுமென்று சிலரும் கருதுகிறார்கள். இவ்விரு சாராரின் கருத்துக்களில் எது வெற்றிபெறும் என்பது மேலிடத்துத் தாக்கீதைப் பொறுத்ததாகும். மேலிடம் என்று ஒன்று இருக்கும்வரையில், இங்குள்ளவர்களின் எண்ணங்களை இவர்கள் தங்கள் விருப்பத்தின்படி எப்படிச் செய்யமுடியும்?

சென்னை மாகாணத்துக்கு யார் முதல்வராய் வந்தபோதிலும், "பிடி" வடநாட்டுத் தலைவர்களிடம் இருக்கும் வரையில், சென்னை மாகாணம் குறிப்பாகப் பொருளாதாரத் துறையிலும் பொதுவாக மற்றத் துறைகளிலும் முன்னேற்றமடைய முடியாதென்பதே நமது கருத்தாகும்.

—

பார்ப்பனியம்—சில குறிப்புகள்

5-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

கோரகர்கள் எனப்பட்ட வகுப்பினர் சமீப காலத்திற்கு முன்பு வரையிலே, ஒரு பாண்டத்தைக் கயிறு கொண்டு கழுத்தில் கட்டித் தொங்க விட்டுக்கொண்டு தான் வழி நடக்கவேண்டுமென்றிருந்தது. துப்பவேண்டுமானால், அந்தப்பாண்டத்திலே, துப்பவேண்டும். ஏனெனில், ரோடிலே துப்பிவிட்டால், அவ்வழிவரும் பார்ப்பனருக்குத் தீட்டு ஏற்படும்! தெற்கே சில இடங்களில், பாதையில் ஒரு இலை காணப்படும். அதன் மீது ஒரு கல் இருக்கும். அவ்வழியே போகிற பார்ப்பனருக்கு, தாழ்ந்த வகுப்பினன், எவ்வளவு தொலைவு ஒதுங்கி இருக்கவேண்டுமோ, அவ்வண்ணமே இருக்கிறான் என்பதைக் காட்டும் குறியாகும் அது! சில சமயங்களில் அவன் வயலில் இடுப்பளவு சேற்றில் நின்றுகொண்டிருக்கக் காணலாம். இலையை அடையாளம் வைக்காத பட்சத்தில், தான் தொலைவாக இருப்பதை உரத்தகுரலால் கூவித் தெரிவிப்பான்.

நானே, கோயம்புத்தூருக்கு அருகில் உள்ள கடையில், சிகரெட் வாங்குவதுண்டு. கடைக்கார பார்ப்பனப் பையன், சிகரெட்டையும்மீதிப்பணத்தையும் ஒரு மரத்தட்டில் வைத்து ஒருமுழ நீளத்திலிருந்து கொண்டு தான், எனக்குத் தருவான்.

தற்செயலாக ஒரு பார்ப்பனன், ஒரு தீண்டாதவன் இருக்குமிடத்தின் பக்கம் போகநேரிட்டு விட்டால் தனது "பூணூலை" மாற்றிக்கொண்டு, பஞ்ச கவ்யம் சாப்பிட்டு, பரிசுத்தமாக வேண்டும். கன்று போட்டவுடனே, அந்தப் பசுவைத் தீண்டிவிட்டால், தீட்டு வந்துவிடும்! அதைப் போக்கிக்கொள்ள உபவாசம் இருக்கவேண்டும்.

வகுப்பு மாறிய விந்தை

"செம்போட்டி என்ற வகுப்பினர், தீண்டப்படாத வகுப்பினராக இருந்து, ஒரு ஆனந்தமான சம்பவங் காரணமாகத் தீண்டப்படும்வகுப்பினராக மாறினர். மலையாள நாட்டில் தாலிபரம்பா தேவாலயம் கட்டி முடிந்ததும், அதனைப் பரிசுத்தப்படுத்த அபாரமான பணச் செலவு ஏற்பட்டது. ஆயிரம் பார்ப்பனர் இதற்காக அமர்த்தப்பட்டனர். சடங்குகள் முடியும் தருவாயில் இருக்கும்போது, ஸ்ரீ கோவிலில் செப்பனிட்டுவிட்டு, அப்போது தான், ஒரு செம்போட்டி, வரக்கண்டனர். பார்ப்பனர் திடுக்கிட்டனர். முதலிலிருந்து பிராயச்சித்தச் சடங்கை திரும்பச் செய்யவேண்டும். சடங்கின் செலவோ அபாரம். [illegible] அது முடியாத காரியம். எனவே, அன்றுமுதல் சமுதாயத்துறையிலே செம்போட்டிகளின் நிலைமை உயர்ந்தது. அவர்கள் இப்போது தீண்டக் கூடாதவர்களல்ல!

பார்ப்பனத்திக்கும் 'சூத்திர'னுக்கும் பிறந்தோர் சண்டாள வகுப்பினர் எனப்படுவார். அவர்கள் தான் எல்லா ஜாதிகளுக்கும்கீழானவர்கள். ஆனால் சூத்திரப் பெண்ணுக்கும் பார்ப்பனனுக்கும் பிறந்தால், அந்த வகுப்பு கீழ் ஜாதிகள் ஜாப்தாவில் முதல் இடம் பெறும்! பார்ப்பனர் உயர்வின் போக்கு அப்படியிருந்தது.

கொள்ளைக் கூட்டம்

"கீழ் ஜாதி" மக்களைப் பார்ப்பனன், கேவலமாக மதித்ததோடன்றி அவர்களைக் கொள்ளையும் அடித்துமன்றோ வந்தான். கலியாணம், சாவு, பிரசவம், எதுநேரிடினும் இந்த வகுப்பார், பார்ப்பனனுக்குப் பணந்தரவேண்டும். மேல்ஜாதிக்காரன் ஏதேனும் பாபம் செய்துவிட்டால், அது நீங்க, பார்ப்பனன் கூறுவது போல் பார்ப்பனருக்கு அன்னதானமளிக்க வேண்டும். தன் குடும்பம் பட்டினியால் வாடியபோதிலும், பார்ப்பன உத்சவாதிகளுக்கு இவன் பணந்தரவேண்டும்.

கோழைகள்

வியாபாரம், பார்ப்பனருக்கு அவ்வளவாகப் பிடிப்பதில்லை. அதை சற்று மட்டமான தொழிலாகக் கருதுவார்கள். ஆகவே ஏதேனும் ஒரு வேலையைத்தான் தேடுவார்கள். ராணுவத்திற்கும் அவர்கள் வேலைக்குச் செல்வதுண்டு. ஆனால் தைரியம் அவர்களுக்குக் கிடையாது. கோழை மனப்பான்மை [illegible]

அவர்கள், போர்த் தொழிலுக்கு லாயக்குள்ளவர்களல்ல. யுத்தத்தில் அவர்கள் "ஒற்றர்" வேலைக்கு மிகத் தகுதியானவர்கள். தங்களுக்கு ஒரு வாக்குத்தத்தம் செய்துவிட்டு யாராவது ஏமாற்றிவிட்டால், அவன் அடுத்த ஜென்மத்தில் கழுகாகப் பிறந்து பிணத்தைப் பிடுங்கித் தின்பான், என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள்.

அந்தக்கால தர்பார்

பிரிட்டிஷ் ஆட்சி ஏற்படுவதற்கு முன்பு, பார்ப்பனருக்கு வரியே கிடையாது! சுதேச சமஸ்தானங்களில் அவர்கள் எந்தக் குற்றத்தை வேணுமானாலும் செய்யலாம். சாதாரண தண்டனை உண்டே தவிர, தூக்குத் தண்டனை என்பது அவர்களுக்குக் கிடையாது. ஆரியமன்னர்கள், பார்ப்பனருக்குத் தூக்குத்தண்டனை தரமாட்டார்கள்.

கும்பகோண சம்பவம்

பார்ப்பனத்தி, கோர்ட்டில் சாட்சியம் கொடுக்க வரலாமா, என்ற பிரச்னை, ஒருசமயம், கும்பகோண சம்பவமொன்றில் கிளம்பிற்று. கதிர்வேலு என்ற பெருங் கொள்ளைக்காரன் ஒரு வீட்டில் புகுந்து 10,000 ரூபாய் பெறுமான முள்ள சாமான்களைக் கொள்ளை அடித்தான். பிறகு அவன் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டான். கொள்ளை அடிக்கப்பட்ட வீடு ஒரு பார்ப்பன விதவையுடையது. புருஷன் இறந்து ஒரு வருஷம் ஆவதற்குள், தான்வெளியே வரக்கூடாதெனவும், ஆகவே கோர்ட்டில் சாட்சி கூற முடியாதென்றும், அவள் கூறிவிட்டாள். பகிரங்கக் கோர்ட்டுக்கு வரா விட்ட போதிலும், மாஜிஸ்டிரேட்டின் அறைக்கு வந்து சாட்சி கூறும்படி சொல்லப்பட்டது. அதுவும் பலிக்கவில்லை. கடைசியில், மாஜிஸ்ட்ரேட், அவள் வீட்டிற்குச் சென்று சாட்சியம் விசாரித்து வந்தார்.

ஜாதிக்கொடுமை—கோர சம்பவம்

1932ம் ஆண்டு, தஞ்சாவூர் ஜில்லாவிலுள்ள பட்டுக்கோட்டையில் நடந்த ஒரு சம்பவம் ஜாதி ஆணவத்தால் நேரிட்ட கோரத்தை விளக்கிற்று. பெருமழை! ஆகவே தாலூகா ஆபீஸ் முற்றத்தில் அனேகர் ஒதுங்கி நின்றனர். அதிலே மூன்று பேர் ஆதித்திராவிடர்கள் என்று கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. தீட்டுப் பட்டு விடுமென்று உயர்ஜாதிக்காரர், அந்த ஆதித்திராவிடரை முற்றத்தை விட்டுவிலக்கி, ஒருபுளியமரத்தடியில் தங்கும்படி விரட்டி விட்டனர். மரத்தடியில் அவர்கள் உட்கார்ந்து கொண்டிருந்தபோது, மரத்தின் மீது இடி விழுந்தது. ஒருவன் அங்கேயே மாண்டான். இருவருக்குக் காயம். அவர்கள் ஆஸ்பத்திரிக்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டனர்.

பார்ப்பனத் திமிர். மற்றொரு சம்பவம்.

1932—ல் அலகாபாத்தில் பார்ப்பன அட்டூழியம் ஒன்று வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஒரு பார்ப்பனன், வண்ணாத்தி வீட்டிற்குச் சென்று அழுக்குத் துணிகளை எடுத்துப் போகும்படி, அவளை அழைத்தான். வீட்டில் வேலை இருப்பதால், அன்று மாலை வந்து அழுக்கு எடுத்துக் கொண்டு போவதாக அவள் கூற, பார்ப்பனன் அவளை உதைத்தான். அவள் கூக்குரலைக் கேட்டு வேறு இருபெண்கள் அங்கு ஓடிவந்து அவனைத் தடுத்தனர். அவர்களுக்கும் உதை விழுந்தது. ஒருத்திக்கு அடிவயிற்றில் உதை பலமாக விழவே, அவள் இறந்துவிட்டாள். இதற்காக வழக்குத் தொடரப்பட்டு, பார்ப்பனன் தண்டிக்கப்பட்டான். ஆனால் அவன்மேல் கோர்ட்டுக்கு மனுச் செய்துகொண்டான். அவனுடைய திமிரைக்கண்டு வெகுண்ட அலகாபாத் கோர்ட் ஜட்ஜ் "ரஷ்ய ஜார்" அல்ல என்பதை அவன் உணரட்டும் என்று அவனுக்குத் தக்க பாடம் வரும்படி, சரியான தண்டனை அளித்தார்.

சுயநலப் புலிகள்

சமஸ்தான உத்தியோகங்களையோ, சர்க்கார் உத்தியோகங்களையோ பெற வேண்டுமானால், அதற்காக, பார்ப்பனர், பல்லைக் காட்டிக் கெஞ்சிப் பணிவதாகப் பாசாங்கு செய்வர். மகமதிய அரசர்களில் பலர், பார்ப்பனரை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்கிறார்கள். அப்போது தீட்டு ஒன்றும் ஏற்படுவதில்லை. தனக்கு உத்தியோகம் உயரவோ, தன் உற்றார் உறவினருக்கு வேலைகள் கிடைக்கவோ பார்ப்பனர், முகஸ்துதி செய்து மற்றையோரைக் கொண்டாடத் தயாராக இருப்பர். பணம் பறிக்கும் வழி முறைகளைத் தயார் செய்வதிலே, வரி வசூலிக்கும் அதிகாரிக்கும் தெரியாத அளவு, பார்ப்பனருக்குத் தெரியும்.

பணவசூல், கணக்கு வேலைமுதலிய வேலைகளைப் பார்ப்பனன் செய்வான். சிறப்பாக குமாஸ்தா (கிளார்க்) வேலையிலே, அவர்கள் நிபுணர்கள். பார்ப்பனரை வேலைக்கு அமர்த்திக் கொண்டுள்ள ஐரோப்பியர், சர்வ ஜாக்ரதையாக இருக்கவேண்டும். ஏனெனில், பார்ப்பனன் எந்தக் குற்றத்தைச் செய்திருந்தபோதிலும், மற்ற வகுப்பினர் அந்தக் குற்றத்தை வெளியே சொல்லத் துணியவே மாட்டார்கள். ஆங்கிலக்கல்வி கற்று, பெரிய உத்தியோகங்களிலேயுள்ள பார்ப்பனர் தங்கள் ஜாதி ஆசாரத்திலே, வழுவியவர்களாகவே, மேலுக்குக் கருதப்படுவார்கள். அந்தரங்கத்திலே அவர்கள் பார்ப்பனராகவே இருப்பார்கள்.

இந்துமதக் கொடுமை ஒழிய வேண்டும்.

அரசியலை மட்டும் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். மதத்தைத் தொட வேண்டாம், என்கிறார்களே, இவர்களுக்குத் தம் நாட்டின் நிலை தெரியவில்லை என எண்ணுகிறேன். சரித்திரம் இல்லாதது இந்தியா. கி. மு. 500-ல், டாரயஸ் பஞ்சாபில் பிரவேசித்ததும், வடநாட்டில் சில காலம் கிரேக்க ஆதிக்கத்தை அலெக்சாண்டர் ஏற்படுத்தியும் பிரமாதமான பலனைத் தரவில்லை. சந்திரகுப்த பரம்பரையின் ஆட்சியிலிருந்துதான், சரித்திரமென்ற யோக்கியதைக்கு லாயக்கான விஷயங்கள் இந்தியாவிலே நடந்தன. விக்ரக வணக்கம், மூடப் பழக்க வழக்கங்களே சரித்திரமாக இருந்து வந்தன.

இன்று நிலவிவரும், மூடப் பழக்க வழக்கங்கள் ஒழிந்தால்தான், அரசியலின் மூலம் ஏதேனும் முன்னேற்றம் அடைய முடியும்.

நாகரிக இலட்சியங்களைப் பாழாக்கிக்கொண்டு, கோடிக் கணக்கான மக்களின் உடலையும் மனதையும் விஷமூட்டிப் பாழாக்கி, நாட்டில் சர்ப்பமென நகர்ந்துகொண்டிருக்கும் இந்து மதக் கொடுமை உள்ள வரையில், இந்தியா ஒரு அடிகூட முன்னேற முடியாது.

★ அழகர்சாமியின் வீரவுரை ★

"நான் இளைஞர்களை நம் இயக்கத்தில் ஈடுபடுத்தும் கருத்துடையோன். சுயமரியாதை இயக்கத்தை பூர்ணமாகத் தழுவுகிறேன். இவ்வியக்கம் எல்லாமனிதர்களும் சமம் என்னும் கொள்கையைக்கொண்டு மக்களுக்குப் பொருளாதார சமூக விஷயங்களில் சமத்துவம் எவ்வாற்றானும் எய்தல் வேண்டும் என்னும் கருத்தை உறுதியாய்க் கொண்டது.

பலர் நம்மைப், பணக்காரர்களை நாம் எதிர்த்தல் பயனற்றதாகுமென்கிறார்கள்.

இது கோழைத்தனமாகும். உண்மைக்கே போராடுவோம். உண்மையே ஜெயிக்கும். வீரர்களாகிய இளைஞர்களுடைய ஊக்கத்தைஎந்தப் பலத்தாலும் எந்தக் காலத்திலும் எதிர்க்கமுடியாது. இந்த இயக்கத்தைச் சிலரே துவக்கினர். ஆனால் இப்பொழுது இவ்வியக்கத்தில் பல பெரியோர்களும், அளவற்ற மக்களும் சேர்ந்திருக்கின்றனர். இவ்வியக்கத்தை இனி அசைத்தல் இயலாது.

பெரிய பணக்காரர்களைத் தழுவும் சோற்றாலடித்த பிண்டங்கள் பலர் இருக்கின்றனர். அப்பதர்கள் அப்பணக்காரர்கள் மக்களுடைய பொது நன்மையைப் புறக்கணிக்க உதவிசெய்து வருகின்றனர். ஆயினும் அவர்களால் என்ன செய்யமுடியும்? ரஷியதேசத்து அரசனைப்பற்றியும், அவனது அவகேடான முடிவைப்பற்றியும் அறிந்திருப்பீர்கள். நம் தேசத்து இளைஞர்களும் மற்றத் தேசத்தார்களைக் காட்டிலும் ஆண்மையில், மாண்பில் குறைந்தவர்களல்ல, உண்மையின் பொருட்டு வெற்றியடையும் உறுதியுள்ள வீரர்களாய் நாம் சென்றுகொண்டிருக்கிறோம்., எவ்விடையூறு எதிர்ப்படினும் அஞ்சமாட்டோம்.

என்னைப் பற்றித் தோழர்கள் அடிக்கடி கொள்கை மாறுவது என்ற பழக்கம் என்னை எட்டிப் பார்க்கவில்லை என்கின்றனர். உண்மைதான். இதற்கிடையில் எனக்கு ஒரு ஐயம். அதாவது கொள்கை மாறுவது எதற்கு? என்பதுதான்.

வெல்லத்தைவிட்டு வேம்பைச் சுவைப்பதா. அமுதத்தை விட்டு நஞ்சைச் குடிப்பதா? இம்மாதிரி செய்வோர் பைத்தியக்கார முட்டாள்களல்லவா? அப்படிப்பட்டவர்கள் தான் சு. ம. இயக்கத்தைவிட்டுப் பிறகொள்கைக்கு மாறுவார்கள்.

ஆனால் நான் அம்படிப்பட்டவனல்லன். எனவே என் அகராதியில் "மாற்றம்" என்பதும் இல்லை. நான் அவ்வாறு மாறின பல தோழர்களின் உள்ளங்களை நன்கு அலசிப் பார்த்திருக்கிறேன்.

பரிதாபம்! அவர்ளெல்லாம் ஒவ்வொரு தன்னலத்தைக் கருதி மாறியும் பயனடையாமல் தவிக்கின்றனர் என்பதை உணர்ந்துதான் இங்ஙனம் கூறுகிறேன்.

அவர்கள் இன்று புதிய பக்தர்களாக விளங்குகின்றனர்.

ஆனால், அவர்களெல்லாம், "அன்று பிரிந்தோம், இன்று கூடினோம், இனி, என்றும் இக்கொள்கையிலேயே இருப்போம்" என்று கூறிக்கொண்டு நம்மோடு வரக்கூடிய நாள் தூரத்திலில்லை என்பதையும் எடுத்துக் காட்டுகிறேன்.

மேனாட்டில் அன்று பிறந்து வளர்ந்த சாக்ரட்டீஸ் என்ற ஒரு அறிஞரைப் பற்றிக் கேட்டோம். ஆனால் கண்டோமில்லை; இவ்விந்தியாவிலேயே அங்ஙனம் கண்டதாகக் கூறுவாருமில்லை.

எனினும் இத்தமிழ் நாட்டில் இன்று அரும் பெரும் செயலாற்றும் ஒரு சாக்ரடீசைக் கண்டோம்; தாடியோடு கண்டோம். அவர்தான் நம் ஈ. வெ. இராமசாமிப் பெரியார்.

அவரால் காணப்பட்ட நமது இயக்கமும் அவ்வியக்கத்தின் அழுத்தமான கொள்கைகளும் தான் நான் மாற்றமடையாததற்கும், இம் மேடையில் ஏறுவதற்கும், இன்றைய அழகர்சாமி தன் மதிப்போடு விளங்குவதற்கும் முதற்காரணம் என்பதை மகிழ்ச்சியுடன் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இவ்வியக்கத் தொண்டாற்றிவரும் தமிழர்கட்கு இன்று நெருக்கடியான நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

பழைய மௌடீகங்களைக் கைவிடுங்கள். பழைமை பழைமை என்று சொல்லும் பழக்கத்தை வேரறுத்து, மௌடீகத் தன்மைகளை விட்டொழித்து, பழம் பெரும் மக்களின் வீர வாழ்க்கையைக் கைக்கொள்ளுங்கள். இவற்றைச் செய்து முடிக்கும் வரையில் நெருக்கடி இருந்துதான் தீரும்.

மற்றவர்களைப்போல் நம்மிடத்தில் ஜீயர்களில்லை; நம்மிடத்தில் மடாதிபதிகளில்லை; நம்மிடத்திலொரு பஜாஜ் இல்லை; நம்மிடத்தில் ஒரு பிர்லா இல்லை; நம்மிடத்தில் பணக்காரக் கும்பல்கள் இல்லை; எல்லோரும் ஏழைகள்.

வேறுகட்சிகளில் பட்டம் பதவிகளுக்குத்தன் முடிச்சுத்தவிர பிறர் முடிச்சவிழ்க்கத் தெரியாத சில தமிழர்கள் இருக்கலாம். அவர்களைப் பற்றிநான்ஒன்றும்கூறவிரும்பவில்லை.

இந்நாட்டில் பாண்டியன் ஆண்டென்ன? விஜயரங்க சொக்கநாத நாயக்கன் ஆண்டென்ன? வேறு நீர் வளம், நிலவளம் கொழித்துப் புலவர் வாய்கிழிய வருணித்துப்பாடிய பேரரசர்கள் ஆண்டுதான் என்ன பயன்?

நாங்கள்தான் இந்த நாட்டுத் தலைவர்கள், தமிழ்நாடே எங்களுடையது என்று பித்தலாட்டம்செய்து,இந்தப் பிராமணியம் தமிழர்களை அடிமையாக்கி வைத்திருப்பது தவிர வேறு என்ன பயனைக்கண்டோம்.

இதை வெளிப்படுத்திய நம் இயக்கத்தில் வரவர அறிஞர்கள் பலர் சேர்ந்தனர். அவர்களுள்ளும் பலருடைய நிலைமை இன்று தடுமாற்றமாகவே இருக்கிறது. அதற்குக் காரணம் பார்ப்பனியத் தொல்லைதான். எந்தத்தொல்லைக்கும் அசையா உள்ளத்துடன் உழைக்கும் தோழர்கள் சிலரேயாவார்.

இன்னும் எத்தனையோ மக்கள் படிக்கின்றனர், எழுதுகின்றனர், ஆனால் நடப்பதில்லை. சிந்திக்கிறோம், நன்கு நினைத்துப் பார்க்கிறோம், நல்லறிவு வருவதில்லை; தவிச் சிலர்

நடைமுறையில் காட்டமுற்பட்டால் வஞ்சகப் பிராமணியம் குறுக்கிடு கிறது.

இந்தப் பிராமணியம் இந்நாட்டில் வருவதன்முன் இங்கே வகுப்புச் சண்டை உண்டா? மதச்சண்டை உண்டா? பூணூல் உண்டா? நயவஞ் சகமுண்டா? ஒருகுலத்துக்குஒருநீதி யும், தருப்பையும் பஞ்சாங்கங்களும் உண்டா? அவற்றின் கொடுமைகள் உண்டா? என்றுதான் கேட்கிறேன்.

இந்தச்சூழ்ச்சிகள் தமிழன் மன தில் வேரூன்றி வெளிக்கிளம்புவானு னுல், அவனால் சாதிக்க முடியாத தில்லை என்பதை உறுதியுடன் கூறு கிறேன்."

மறைந்த மாவீரருக்கு! இறுதி மரியாதை

சிலகாலமாகவே நோய்வாய்ப்பட் டுத்தஞ்சையில் சிகிச்சைபெற்றுவந்த தன்மதிப்பியக்கத் தளபதி தோழர் K. V. அழகர்சாமி அவர்கள் (28—3—49-ல்) தம்முடைய ஐம்பத் திரண்டாவது வயதில் இயற்கைஎய்தி விட்டார் என்ற செய்தி உடனே தஞ் சாவூர் மாவட்ட முழுவதும் பரவி விட்டது. இயற்கை எய்திவிட்டார் என்ற செய்தி எட்டியதும் பட்டுக் கோட்டை, கும்பகோணம், பாபநா சம், நாகப்பட்டினம், திருவாரூர், திருச்சி, பொன்மலை முதலான ஊர் களிலிருந்தும் இயக்கத் தோழர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் வந்து தஞ்சையில் கூடிவிட்டனர். கும்பகோணம் தோழர் கே. கே. நீலமேகம் அவர் களும் தோழர் எம். ஆர். இராதா அவர்களும் மற்றும் பலரும் உடனே தஞ்சாவூர் சென்று, தோழர்கள் ஏ. வி. பதி, இரா. இராசகோபால், எஸ். எஸ். மணி, எஸ். பஞ்சாபி கேசன், பட்டுக்கோட்டை டேவிஸ், சாமிநாதன், நடராசன், ஆகியவர் களுடன் உதவியாக இருந்து, கல் லறைவரை சென்று இறுதி மரியா தையைச் செலுத்தினர். பிரேத ஊர் வலம், பல ஆயிரவர் புடைசூழ, பல முக்கியமான தெருக்களின் வழியாக மௌனமாகச் சென்றது. தோழர் கே. கே. நீலமேகம், எம். ஆர். ராதா, நாகை காளியப்பன், எஸ். எஸ். மணி, பிரான்சிஸ், பொன்மலை பராங் குசம், டி. கே. சீனுவாசன், இளங்கோ, ரங்கராசு, வழக்கறிஞர் வேணுகோபால், நீடாமங்கலம் ஆறு முகம் முதலியோர் மறைந்த மாவீர னின் தொண்டைப் புகழ்ந்து பேசினர்.

* * *

பட்டுக்கோட்டைவாசிகள் அழகர் சாமியின் மறைவு கேட்டதும் திடுக் கிட்டுப் போயினர். அவருடைய மறைவுக்கு வருத்தம் தெரிவிக்கும் முறையில், நகரவாசிகள் கடைகளை மூடித் தங்கள் மரியாதையைத் தெரி வித்தனர்.

சென்னையில் இருந்தும், மற்றும் பல முக்கியமான ஊர்களிலிருந்தும் அனுதாபத் தந்திகள், அவரது குடும் பத்தாருக்கு அனுப்பப்பட்டன.

மாதந்துக்கொரு மனைவி!

ருமேனியா தேசத்தில், பிறனெரு வன் செய்த குற்றத்திற்காகப் பேலா கிஸ் என்பவன் சென்மத் தீர்ப்பு அனுபவித்தான். இவன் இவ்வாறு சிறைப்பட்டது, தான் ஹங்கேரி தேசத்தில் புரிந்த கொலைகளின் பொருட்டு மரண தண்டனை அடை யாமல் இருப்பதற்காகவே.

இவனைப்பலபெண்கள் காதலித்த னர். மாதம் ஒரு புதியமாது இவன் வீட்டுச் சாரள வழியாய்த் தோன்று வாள்.

ஆனால் இவனை ஒருவரும் சந்தே கிக்கவே இல்லை. ஓர் தினம் தன் வீட் டையே விற்றுவிட்டு பேலாகிஸ் மறைந்துவிட்டான். இதன் பிறகே இவனை மக்கள் சந்தேகிக்கத் தொடங்கினர்.

இவ்வீட்டை வாங்கினவர் ஓர் பணக்காரர். வீட்டைச் செப்பனிட முயன்றார். அப்போது அடிப்படை யில் 13 இரும்புப் பெட்டிகள் நன் ருகப் பூட்டியபடியே இருந்தன. வீடு வாங்கினவர் அல்லாவுதீன் குகையில் நுழைந்தவர் போல், பணப்பெட்டிகளைக்கண்டு பிரமித்து, இனித் தன் செல்வத்தை இவ்வுல கோர் மதிப்பிடவும் கூடுமோ என்று மகிழ்ச்சிப் பெருக்கடைந்தார். என் ருலும், உடனேஇது போலீசாருக்கு எட்டிவிட்டது. புதையல்கள்எல்லாம் அரசாங்கத்தையன்றோ சேரவேண் டும்! போலீசார் பத்திரமாகப்பெட்டி களை எடுத்துச் சென்று போலீஸ் ஸ்டேஷனில் பெரும் அதிகாரிகளி டையில் உடைத்துப் பார்த்தனர். அந்தோ ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு பிணம்! பிணங்கள் சில அழுகிக் கிடந்தன; சில எலும்புகளாய் இருந்தன. சில ஊதிப் போய் இருந்தன. போலீசார் இக்காட்சி யைக் கண்டு மூர்ச்சையாயினர். 13 பிணங்கள் எல்லாப் பிணங்களும் பெண்களின் பிணங்கள்.

உடனே பேலாகிஸ் என்பவனைத் தேட ஆரம்பித்தனர். பேலாகி ஸின் உருவப்படம் அடையாளங்கள் எல்லாம் மேனுடு முழுவதும் அனுப் பப் பெற்றன. எங்கு பார்த்தாலும் இதே கூக்குரல். பேலாகிஸ் பேலா கிஸ், பேலாகிஸ் என்ற பேச்சு. பேலாகிஸ் என்பவன் பிரஞ்சு வெளி நாட்டுஇராணுவப்படையில்சேர்ந்து, முறை சுரத்தால் உயிர் துறந்தான் என்று ஓர் வதந்தி பிறந்தது. இதன் பிறகு பேலாகிஸையும் போலீசார் தேடுவதை நிறுத்தினர்.

பின்னர் ஓர்நாள் ருமேனியா தேசத்தில் உள்ள அராத் சிறைச் சாலையில் உள்ள ஒருவன் பெயர் பிரான்சு விம்மர் அல்லவென்று தெரியவந்தது. பிரான்சு விம்மர் என் பவன் ஒரு பெயர்போன கள்வர் கூட்டத்துத் தலைவன். பிரான்சு விம்மர் பிடிபட்டு விட்டதாகவும் அவன் அராத் சிறையில் இருப்ப தாகவும் கருதப்பட்டு வந்தது. ஆனால், இப்பொழுது அராத் சிறை யில் வசிப்பவன் பிரான்சு விம்மர் அல்லவென்றும், அவன் பேலாகிஸ் தான் என்றும், பேலாகிஸ் தன்னைத் தூக்கில் இடாதபடி பிரான்சு விம்மர் என்று தன்னைக் கூறிக்கொண்டு வேற்றுத் தேசத்தில் சிறைவாசம் செய்கிறான் என்றும் தெரியவந்தது. இவனை ஹங்கேரி தேசத்தார் கொலைக் குற்றத்திற்குத் தண்டிக்கக் கருதி ருமேனியாவிலிருந்து தம் தேசத்துக்கு அனுப்பிவிடும்படி கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள்.

13 மனைவிகளைக் கொன்று அப் பிணங்களை 13 இரும்புப் பெட்டி களில் வைத்துப் பூட்டி, அப்பெட்டி களைத் தன் வீட்டின் அஸ்திவாரத் திற்கு அடியில் புதைத்துவிட்டு, வீட்டையும் விற்று, வேற்றூர் ஓடி, அங்கும் தன்னுயிரைக் காத்துக் கொள்ளும் பொருட்டு வேறு நாமத் துடன் சிறைவாசம் புகுந்திருந்த பேலாகிஸ், இருபது ஆண்டுகள் வரையில் மேனுட்டுப் போலீஸ் படைகளை எல்லாம் ஏமாற்றிக் கடை சியில் அகப்பட்டுக்கொண்டான்.

இவர்களுக்கு அவர்கள் மேல்
2-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி

எல்லாம், சிவனருளைப்பெற்ற சைவ சமய ஆசிரியர்களால், சிவனைப் போற்றியும், புகழ்ந்தும், வியந்தும், பாடப்பெற்ற பாடல்கள் என்று சொல்லப்பட்ட போதிலும், இந்தப் பாடல்கள் எல்லாம் பண்டாரப் பாட்டுகள் என்றும், அவற்றைக் கோயில்களில் நடைபெறும் பூசை—விழாக் காலங்களில் பாடக்கூடாதென்றும் பார்ப்பனர் ஏற்படுத்தியுள்ள ஏற்பாடு இன்றுந் தமிழ் நாட்டிலுள்ள எல்லாச்சிவன்கோயில்களிலும் நடைமுறையில் இருந்துவருவதோடு, வடமொழி மந்திரங்களைக் கொண்டே சிவனுடைய வழிபாட்டுக் காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெற்றும் வருகின்றன. உண்மையாகவே, சிவன், தமிழருடைய கடவுளும்—தமிழ் மொழியில் விருப்பமும் உடையவராய் இருந்தால், தம்முடைய அருளினாலே—தாமே அடியெடுத்துக் கொடுத்து—தம்மையே புகழ்ந்து பாடப்பெற்ற தேவார—திருவாசகங்களைத் தம்முடைய முன்னிலையில் பாடக்கூடாதென்ற ஆரியக்கொள்கையின் அடிவயிற்றில் நெருப்பிட்டு—வடமொழி மந்திரங்களின் மண்டையில் அடித்துத், தமிழ் மக்களைக் கொண்டே, தமிழ் மொழியிலேயே தம்முடைய காரியங்கள் எல்லாம் நடைபெறும்படி செய்திருக்கவேண்டுமென்றும்; இவ்வாறு செய்திருந்தால், 'எங்கள் சிவன்—எங்கள் சைவம்' என்று ஏமாந்து பேசித் திரியும் சில சைவத் தமிழ்ப் பெரியார்களின் மானமாவது ஒருவாறு காப்பாற்றப்படுமென்றும் நாம் பலகாலமாகவே கூறி வருகிறோம்.

இந்தச் சைவர்களுக்கு உண்மையாகவே தமிழ்மொழியிடத்துப் பற்றும், அது சிறப்படையவேண்டுமென்பதில் விருப்பமும் இருக்குமானால், வடமொழியைத் தேனெனப் பருகித்—தமிழ்மொழியை நஞ்செனக் கருதித்—தமிழ் மக்களைச் சூத்திரக்களாக்கி மகிழும் ஒருகடவுளை இவர்கள் தங்கள் கடவுள் என்று ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாதென்றும் கூறிவருகிறோம். இவர்கள் தமிழ் மொழிக்குச் சிறப்புக் கொடுத்து, அதனை வளர்க்க முற்படாததைப் பற்றிக் கூட நாம் அவ்வளவு கவலைப் படவில்லை. ஆனால், தமிழ் நாட்டுக் கோயில்களில் வடமொழி மந்திரங்கள் கூறப்படுவதைத் தாராளமாக வரவேற்கிறார்களே என்பதை நினைக்கும்போதுதான், இவர்களின் போக்கில் நமக்குச் சந்தேகம் ஏற்படுகிறது.

தேவாரம்பாடுவதற்குப் பணம் ஒதுக்க வில்லையே என்று விம்மி அழுது, "எங்கேபோய் விட்டார்கள் இந்தச் சைவர்கள்" என்று கேட்கும் இவர்களை, "தேவாரங்களைப் பண்டாரப் பாடல்கள் என்று கூறிக் கோயிலுக்கு வெளியே எடுத்து வீசியபோது இந்தச்சைவர்கள் எங்கே போயிருந்தார்கள்" என்று நாம் கேட்கிறோம்.

இப்போது சென்னை சர்க்காரால் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் இந்து அறநிலையப் பாதுகாப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதாவில் ஒன்பது வகையான செலவினங்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் வடமொழி வேத பாராயணச் செலவினமும் ஒன்று. தேவாரத்துக்காகப் பணம் செலவிடவேண்டுமென்று கூறுஞ் சைவர்கள், தமிழ்நாட்டுக் கோயில்களில் வடமொழி வேதபாராயணம் நடைபெறுவதற்குச் சர்க்கார் பணம் செலவிடலாமா என்று கேட்டு கண்டிக்காதது மட்டுமல்ல இதிலுள்ள வேடிக்கை, அந்தச்செலவினத்தை இவர்கள் மனமார வரவேற்கிறார்கள் என்பதுதான் வேதனைகலந்த வேடிக்கையாகும். சர்க்கார் இப்போது ஏற்படுத்தியிருக்கும் செலவினங்களை வரவேற்க முன்வந்த இந்தச் சைவர்கள்,

"ஒவ்வொரு செலவினமும் மிகவும் சிறப்பானது"

என்று நற்சாட்சிப் பத்திரம் அளித்திருக்கிறார்கள். அதேபோது, தேவாரத்துக்கும் ஒரு தொகை ஒதுக்க வேண்டுமென்று கெஞ்சுகிறார்கள். இப்படிப்பட்டவர்களைக் கொள்ளையடிப்பதில் பங்கு கேட்பவர்கள் என்று கூறினால் அதுஎப்படிக் குற்றமாகும்?

ஆரியமதங்களாலும், ஆரியமொழியாலும் தமிழர்க்கும் தமிழ்மொழிக்கும் ஏற்பட்ட கொடுமைகளையும் கெடுதல்களையும் அறிந்திருந்தும் இன்னும் இவர்களுக்கு அறிவும்—தன்மதிப்பும்—தமிழன் என்ற உணர்ச்சியும் உண்டாகவில்லையே என்றுதான் நாம் வருந்துகிறோம், இவர்களுக்குப் பகுத்தறிவென்னும் விளக்கமும்—தன்மானமென்னும் உணர்ச்சியும் ஏற்பட்டுத் தாங்கள் தமிழ் மக்கள் என்பதை நினைவில் வைத்துக் காரியங்களை நடத்த முன்வரவில்லையே என்றுதான் நாம் கவலைப்படுகிறோம். மற்றப்படி நாம் கடவுளையோ அன்றி அவரை வழிபடுபவர்களையோ காரணமின்றிக் கடிந்துரைக்கும் கயவர்களல்ல.

நமக்கு இருக்கவேண்டிய கடவுள், எப்படி-எந்த முறையில் இருந்தால் நல்லது என்பதை விளக்குபவர்களே நாம். அந்த விளக்கம் இன்று நடை முறையில் உள்ள கடவுளுக்கும், அவரைவழிபடும் முறைகளுக்கும் மாறுபட்டதாகத் தோன்றலாம். அதனால் நாம் கடவுளை நிந்திக்கும் கயவர்களாகிவிட முடியுமா? நடந்து செல்லும் பாதையில் கிடக்கும் கல்லையும் முள்ளையும் அகற்றுபவனையும், அகற்றச் சொல்லுபவனையும் பார்த்து, "இவன் பாதையே கூடாது" என்று கூறும் பாவியென்று அழைப்பதா? நாம், கடவுள்—மதம் ஆகியவற்றிற்கு இப்போது வகுத்திருக்கும் ஏற்பாடுகளும் சட்டதிட்டங்களும் மக்களின் நல்வாழ்வுக்கு ஏற்றவையாக இல்லையென்றும், அவை திருத்தியும் மாற்றியும் அமைக்கப்பட வேண்டுமென்றும் தான் கூறுகின்றோம். இதனை இப்போது சர்க்கார் சிறுகச் சிறுகச் செய்துகொண்டும்வருகிறது. நம்மை நாத்திகர் என்று நிந்திக்கும் நண்பர்கள், நாம் கூறும் கருத்துக்களையும், சர்க்காரால் செய்யப்பட்டுவரும் சீர்திருத்தங்களையும் ஒப்புநோக்கிப் பார்க்கும் ஓய்வைப் பெறவேண்டும். அப்போதுதான் நம்மை நாத்திகர் என்று பேசியது நாத்துடிப்பால் ஏற்பட்ட விளைவு என்பதை உணர முடியும்.

கோயில்களுக்கும் மடங்களுக்கும் என ஏற்படுத்தப்பட்ட பெருந்தொகைப் பணத்தை வைத்துக் கொண்டு, நம் நாட்டிலுள்ள பண்டாரச்சந்நிதிகள் செய்துவரும்கொடுமைகளையும் அட்டூழியங்களையும்நாம்பல காலமாகவே கண்டித்தும், அவை ஒழிக்கப் படவேண்டுமென்றும் கூறி வந்தோம். அப்போதெல்லாம் நாம் நிந்திக்கப்பட்டோம். ஆனால், இன்று அவை எல்லாம் சட்டத்தின் வாயிலாகச் சரிப்படுத்தப் படவேண்டிய நல்ல காரியங்களாகவும், அவ்விதம் செய்வோர் நல்லவர்களாகவும் கருதப் படும் அளவுக்கு நிலைமை மாறி

விட்டது. இந்தநிலைமை யாருடைய உழைப்பால் ஏற்பட்டதென்பதை நம்மை நிந்திக்கும் அன்பர்கள், நம்மையும் நம்முடைய கட்சியையும் வேண்டுமானால் மறந்து, நம்முடைய உழைப்பை மட்டும் உள்ளத்தில் கொண்டுபார்க்கவேண்டுகிறோம்.

மடாலயங்களில் பல காலமாக மறைமுகமாக நடைபெற்று வந்த அந்தரங்க அட்டூழியங்கள் பல இன்று பத்திரிகை உலகில் இடம் பெறும் அளவுக்கு வளர்ந்தது யாருடைய உழைப்பால் ஏற்பட்ட விளைவு என்பதனையாவது எண்ணிப் பார்க்க வேண்டாமா?

தருமபுர மடத்துத் தம்பிரான், மடத்தில் சமையல் வேலை செய்து வந்த ஆறுமுகம் என்பவரின் மனைவி வைரத்தம்மாள் என்பவரைத் தகாத செய்கை செய்தார் என்றும், அதற்கு உடந்தையாக நாலுபேர் இருந்தனர் என்றும், பண்டாரச் சந்நிதி உட்பட ஐவர்மீது, 342, 497, 366, 379 ஆகிய செக்‌ஷன்களின் கீழ் வழக்குத் தொடரப்பட்டிருக்கிறதென்றும் ஒரு செய்தி 29—3—49-ல் வெளிவந்த "தினசரி" இதழில் காணப்படுகிறது.

சென்னை சர்க்கார், மடாலயங்களில் நடைபெறும் அட்டூழியங்களை விளக்கி, அவை திருத்தியமைக்கப்பட வேண்டுமென்று கருதி, இந்துமதப் பாதுகாப்புச் சட்டத் திருத்த மசோதா கொண்டு வருவதற்கு முன், இப்படிப்பட்ட அந்தரங்க அற்புத லீலைகள் பல பண்டாரச் சந்நிதிகளால் செய்யப்பட்டன. என்றபோதிலும், அவையெல்லாம் அம்பலத்துக்கு வந்ததில்லை. எத்தனையோ வைரத்தம்மாள்மார் இத்தகாத செய்கைக்கு ஆளாகி இருப்பார்களோ யார் கண்டார்கள். கோயிற் பணம், கோதை நல்லாரோடு பண்டாரச் சந்நிதிகள் புரியும் லீலைகளை எல்லாம் மறைத்துவைக்கப் பயன்பட்டது. ஆனால், இப்போது நிலைமை மாறிவிட்டது. பொதுப் பணத்தைச் சொந்தப் பணமாக மதித்து மடாதிபதிகள் ஆடிவந்த ஆட்டங்கள் எல்லாம் அம்பலத்துக்கு வரக்கூடிய அளவு வளர்ந்துவிட்டன. பண்டாரச் சந்நிதிகளின் பகல் வேடங்களையெல்லாம் பாமரரும் உணர்ந்துகொள்ளும் முறையில், பத்திரிகைகள், பயமும் பாரபட்சமுமின்றித் தைரியமாகவே இப்படிப்பட்ட அந்தரங்க அற்புத லீலைகளையெல்லாம் அம்பலப்படுத்தும் நிலைமை ஏற்பட்டுவிட்டது.

இந்த நிலையில், பரமசிவன் ஆண் யானை வடிவம் எடுத்தும், பார்வதி பெண்யானை வடிவம் எடுத்தும் சேர்ந்ததால் பிள்ளையார் உண்டானார் என்று புகழ்ந்து பாடும் தேவாரத்தைப் பாடுவதற்குப் பொதுப் பணத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று இன்றும் கூடச் சைவர்கள் பாடுபடுகிறார்கள் என்றால், இதைவிட வேடிக்கையும் வேதனையும் வேறொன்று இருக்க முடியுமா? பரமசிவனுடைய லீலா விநோதங்கள் உருமாற்றத்துடன் வெளிப்படையாகச் செய்யப்பட்டன. பண்டாரச் சந்நிதிகளின் லீலாவிநோதங்கள் உருமாற்றமின்றி மறைவாகச் செய்யப்படுகின்றன. கயிலை வாழ் கடவுளுக்கும், கயிலாய பரம்பரையினரான பண்டாரச் சந்நிதிகளுக்கும் இதுதான் வித்தியாசம். அங்கே, பிடி (பெண் யானை) அதன் உருவைப் பார்வதியும், கரி (ஆண் யானை) அதன் வடிவைப் பரமசிவனும் எடுத்துத் தங்கள் இச்சையை நிறைவேற்றினர், இங்கே, பண்டாரச் சந்நிதிகள் வேடத்தைக் கலைக்காமல், பொதுப்பணத்தைவேலியாக அமைத்து அதன் மறைவில் மன்மத லீலைகள் புரிகின்றனர். இவ்விருசாராருக்கும் தேவார — பிரபந்தங்கள் பாதுகாப்பளிக்கின்றன. மக்களிடையே பக்தி என்னும் வலையை வீசிப்பாடுபட்டுத் தேடிய பொருளைப் பறிப்பதற்கு இத்தேவார—பிரபந்தங்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இனியும் இந்த வேலை தொடர்ந்து நடைபெறவேண்டுமென்று விரும்பும் சைவ மெய்யன்பர்கள், பிடிய தன் உரு உமை கொள்ள, சிவன் மிகு கரியது வடிவெடுத்துப் பிள்ளையாரைப் பெற்ற கதையை உலகுக்கு உணர்த்தவும், நாயன்மார்கள் தேவாரத்தின் வாயிலாகத் திருமால், இந்திரன், பிரம்மா முதலானவர்களையும், சமண—புத்தர்களையும் திட்டியது போதாதென்று ஓதுவார்களும் தேவாரத்தைப் பாடுவதன் வாயிலாகத் திட்டியும் ஏசியும் வருவதற்கும் பொதுப் பணத்தில் ஒரு பகுதியை ஒதுக்க வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்கிறார்கள். இதனால் சமய ஒழுக்கமும் சமய உணர்வும் வளரும் என்று வாய் கூசாது கூறுகிறார்கள். இது ஒருபுறமிருக்கட்டும்.

சென்னை சர்க்கார் இப்பொழுது கொண்டுவந்திருக்கும் இத்திருத்த மசோதாவை இன்னும் சிலதிருத்தங்களோடு இங்குள்ள சைவர்கள் எல்லோருமே ஆதரிக்கிறார்களா என்றால் அதுவும் இல்லை. திருநெல்வேலியில் உள்ள சைவர்கள் இந்த மசோதாவை இரண்டொரு திருத்தங்களோடு ஆதரிக்கிறார்கள். ஆனால் தஞ்சாவூர்ச் சைவர்கள் இந்த மசோதாவைத் தங்கள் முழுப் பலத்தோடு எதிர்க்கிறார்கள்.

"இப்பொழுது வந்திருக்கும் மசோதா நம் தர்மத்தைஅழித்து விடும் என்பது நிச்சயம்"

"எந்த விதத்திலும் இதனால் நன்மை ஏற்படப்போவதில்லை"

"இந்துக்கள் யாவரும் ஒருமுகமாய் இதை எதிர்க்கவேண்டும்"

"நம்முடைய ஒப்புயர்வற்ற தர்மங்களை எல்லாம் நாமே இழிவு படுத்த முற்படுகிறோம்."

"இந்தச்சட்டம்இந்துமதத்தை அழித்துவிடும்"

"நாம் இதை அனுமதிக்கக் கூடாது"

"இந்த மசோதாவைத் தீவிரமாக எதிர்க்கவேண்டும்"

"அதுவும் காலாகாலத்தில் செய்யவேண்டும்"

என்பதாக 25—3—49-ல் கும்பகோணத்தில் கூடிய தஞ்சைமாவட்டச் சைவர்கள் தீர்மானித்துள்ளார்கள். ஆனால், தென்னிந்தியா முழுவதுக்குமே சைவசித்தாந்தக் கருத்துக்களைப் பரப்பும் திருநெல்வேலி மாவட்டச் சைவர்கள், இக்கட்டுரையின் முதற்பகுதியில் குறிப்பிட்டுள்ள வாசகங்களைக்கூறி இம்மசோ

(5-ம் பக்கம் பார்க்க)

Edited Printed & Published by C. N. Annadurai M. A. at "Dravidanadu" Press, 95, Tirukkachinambi Street. Kancheepuram.